

PYT 12.

Slagtryk
Tidsskrift for digte og kortprosa

nr. 8 - 2012

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen og Mia
Kirstine Voss

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Charlotte, Yong San Gullach Büttrich, Louise Juhl
Dalsgaard, Cecilie Lolk Hjort, Simon Holm Pedersen,
Peter Kristiansen, Trine Malene Midtgaard, Kristian
Munch og Camilla Lily Pape.

Udgiver
Kronstork

ISSN
1904-8165

Forside
Pyt

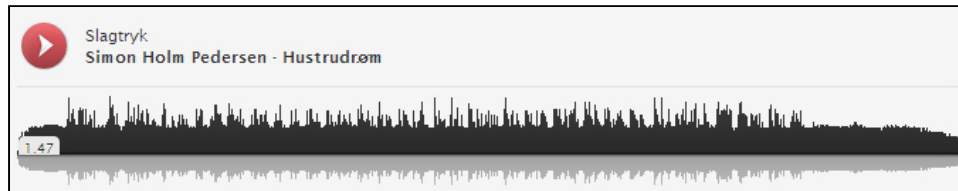
Opsætning
Erik Scherz Andersen

Copyright
Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:
<http://www.slagtryk.dk/category/12-10/>

Simon Holm Pedersen

Hustrudrøm

Jeg drømte forleden at mor løb hjemmefra og jeg var min fars hustru. Jeg ved ikke hvor hun løb hen. Jeg står på dørtrinnet og ser på min datters negle, øjne og kinder. Der er madrester i hendes mundvig, som jeg fjerner med spyt. Det knuser mit hjerte. Min søster kigger ned i jorden. Hun har ikke vænnet sig til den nye situation. Det eneste jeg vil er at smage og mærke hende. Jeg giver hende et ordentligt kys og hun stiger på skolebussen. Indenfor overrasker min mand mig på trappeafsatsen og vi kolliderer grinende sammen. Hele gelænderets fedtfattige blå, så blegt at det næsten kan være lige meget, og entreens store tomrum, et ekko eller to af overraskelse. Håret slører hvad jeg ser. Min afpillede fars hoved. De ikke altid klare forbindelser mellem gråsprængte hårstrå. De årringe, der er om hans øjne. Jeg mærker hans næse, mund og kinder mod mine. Jeg kæmper for at indånde de forbindelser, der tilhører rynkerne, der sidder i den bulne huds aftegninger og i det net af muskler, der er spundet ud over ryggen. Inden i er en champagnerøst. Berøringerne er varme, der forplanter sig, fra min mund til mellemgulvet og til det nederste af rygraden, halebenet. Mine hænder kan ikke nå hele vejen rundt om ham, der er noget, jeg må undvære, som jeg kun kan gætte mig frem til. Nogle gange tror jeg jeg elsker min far, men jeg ved det kun er begær.

Camilla Lily Pape

Et hareben

For på et hareben ligger min undren placeret
når den i løb
krydser det der engang var en mark
og på et splitsekund
ender i en gryde som min barndoms endeløse sange
smeder i sort og i karsken bælg.
Benet spjætter en enkelt gang
inden det trygt ligger sig til rette
på et leje så inderligt beredt
som jomfruer i det grønne.

Ud over byens kant I

Ud over byens kant. De må ikke
placere sagde manden over radioen i toget
De må ikke placere deres bagage ud over byens kant. Som i
drømme kunne man fornemme faren
ved at placere noget dér.
Togpersonalet gjorde ret i
at understrege dette.

Ud over byens kant II

Ud over byens kant. De kan roligt
forcere sagde manden over radioen i toget
De kan sagtens bare i gummisko træde ud over byens kant. Som i
drømme havde hans hænder lagt sig
på min huds bløde
væv og jeg holdt dem der
da jeg gik.

Pause: For at kigge på dyrene

ELG 1

Sød, lidt kraftig, lodden han. Mulen (hedder det ikke dét?) er slatten i mulevigene. Tungen mørk.

(ELG 2 er ikke interessant)

ELG 3

Kraftig, ung hun. Måske drægtig, måske bare sulten. Våde bagflanker, mudret blik ved indtag af føde.

TIGER (unge? Alene?)

Meget lille tiger. Næsten ikke til at få øje på blandt langt, gråligt græs og mærkelige lyslilla blomster (m. mærkelig lugt). Mystisk hårdusk – er den klippet sådan?

AND

Slet ikke kedelig – som forventet. Men ret rap. Dog med en smule afdæmpede farver og meget tynd fjerpragt. Underlig bule ved halsen kunne tyde på smerter og langt hårdt liv.

NÆSEHORN

Grålig, rynket hud og varme små øjne med kun minimum af hvidligt snask. Tunge trin og stolte cirkulære bevægelser – praler den?

FIRBEN 1

Grønt. Skællet. Haleløst. Jeg har aldrig set den før. Benene er fyldt med ar mens hovedet er utrolig smukt.

FIRBEN 2

En gammel kending til gengæld. Sløve ædebevægelser. Lille sår under bugen efter nylig kastrering ses kun ved grundig iagttagelse.

Charlotte Yong San Gullach Büttrich

Træet i haven
vælter ikke ved tanken
om forandringer

At grenen bøjer
er ikke det samme som
at den adlyder

Cecilie Lolk Hjort

Falk

Falken ønsker ikke at skade sit menneske. Men hvor forsigtigt den end lærer at sætte sig på hans hånd, vil dens kløer aldrig holde op med at være våben. Fuglen kan ikke ligesom katten trække knivene ind i deres skæfter i et ømt øjeblik, men kan kun udtrykke sin hengivenhed ved at kradse i læderet omkring ejerens hånd – eller holde kløerne væk fra ham. Måske er det derfor, falken altid sidder på spring, klar til at flyve; Ikke fordi den egentlig ønsker at undslippe; Men fordi det skarpe greb om hånden, der fodrer den, altid vil virke som en hårdere afvisning, end det ville være blot at sprede sit vingefang og forsvinde.

Møl

Der er mange flere farer i månens og stjernernes lys end i kulsorte gemmesteder. Derfor justerer møllets øjne sig fem gange hurtigere til lys end til mørke. Og derfor er enhver glødelampe i natten en blindgyde. Møllet søger hen mod lyset for at se klarere, indtil det rammer pærens glasskal, og først da indser det, at det ikke længere kan se andet. Kun en globe af syn tæt omkring lampen har det at manøvrere i. Til gengæld er denne globe klar som intet, dyret før har kendt. Møllet prøver at slippe tilbage til det uigennemtrængelige mørke, som det husker som et landskab af muligheder for livets opretholdelse. Men øjnene nægter at slippe deres blindhed i løbet af det korte tidsrum, dyret kræver for at kunne undgå fare. Så hvis ikke solen står op og illuminerer alting, mens det stadig har energi til at finde føde, dør møllet efter et vist antal timer, stadigt flaksende i sit fængsel af sikkerhed.

Arbejderbi

Ingen art udfylder sin rolle mere fuldstændigt end arbejderbien. Kronhjorten tilbringer det meste af året i et mildt humør, der reducerer dens omstændelige hovedbeklædning til en defekt lysekrone på issen; Vagthunden er kun på vagt, når den ikke har travlt med at lege, blunde eller blive kælet for; Men arbejderbien er altid en arbejder, uden fritidsinteresser eller overhovedet evnen til at lade sig distrahere. Den har hverken øje for det store billede, som bikuben er, eller planer om, hvordan den vil ændre sine vaner i fremtiden; Sådanne overvejelser er for biologer og måske en højere magt, vi kalder naturen. Arbejderbien har blot sine hormoner – og den lyst til bestemte handlinger, de udløser. I et mønster som små detonationer af tidsindstillede bomber får den en ubændig trang til at rense en forsømt del af kuben, passe på de hjælpeløse larver i deres celler, fodre dronerne og de nye dronninger, eller slå disse samme logerende ihjel. Og sådan skrider verdenshistorien, med sine årstider, økonomiske op- og nedture og folkemord, umærkeligt fremad; ført af millioner af små, socialpolitisk uinteresserede, og uendeligt magtfulde fodtrin gennem kubens trange gemakker.

Louise Juhl Dalsgaard

Skyggen af en myg, der lander på en teltdug, ligner en giraf, der knækker halsen på virkeligheden, sådan

prik. for prik. for prik

.

Kristian Munch

vores hus er klædt i træ og malet med sol den tredje bor i væggen mens du sover tjekker jeg gassen vi spiller klassisk musik for den om natten nå må no more det regner gennem taget og lander på din pande en indendørs regnbue opstår og det støjer i krattet ååå jeg er så bange for knallertbøller i august den anden side af april to dage i sengen *kims med havsalt* som sondemad gaden som støj væggen som sol mine testikler giver mig følelsen af vat eller tørt træ på tungen på den grønne sofa sover jeg mit tungsind ud min pung er alligevel en kirkegård jeg scroller gennem livet som nøgne kvinder på nettet min mund smager af søvn og i parken griller vi camembert vores hus ligger vist på den forkerte side af stregen det var ikke meningen at hendes bogreol skulle vandes jeg ville bare se mærket i bunden af vasen vi røg joints som var det smøger vi røg joint fordi det var smøger ensomheden kradser i lungerne hvis ikke jeg ved hvad jeg skal skribe hvorfor skriver jeg så så trist så trist pentti skriver at ordstillingen er selve sætningen og det minder mig om rygtet om at otto brandenburg stønnede *åh så godt det er* når han knaldede se ikke sådan på mig bare fordi jeg hænger mit liv til tørre det lugtede alligevel af røg fra natten som gemmer til katten nu skal jeg ud og købe mig en y-stol til rejsen og min have er uden navneord og i taget er der hul så det regner ned på din pande og over sengen står en *double rainbow* wow wow nej det er åndssvagt at svinggerner i løbet af natten er blevet til svinkeærinde ændrer næppe noget

Peter Kristiansen

Miele - next generation/vers. 2.0

1. Bomuld

2. Uld

3. Syntetisk

4. Skåne

5. Kvik

6. Halland

7. Blekinge

8. Dansk Vestindien

Manual

Placer Deres Cutthroat 500™ i arbejdshøjde på et stabilt underlag
Tilslut maskinen til elnet med Powerchord™ 4c/gl
Afprøv motoren ved at tænde på ON/OFF-knappen på maskinens underside i 4 min.
Sluk motoren på ON/OFF-knappen
Afklar hvilket emne, der er tale om
Vask emnet grundigt med sæbe og sprit det af. Tør grundigt
Marker snitstedet tydeligt med tusch
Tag stilling til om, der skal foretages afdækning omkring arbejdsstedet. Vær opmærksom på eventuelt uerstatteligt inventar, sarte vægge m.v.
Stil dem behageligt i fast position
Ilæg det pågældende emne i affutagen
Tilse at tuschmarkeringen er nøjagtig ud for affutagens klingeåbning
Fastgør emnet ved hjælp af påspændingsremmene (på kryds)
Tænd motoren på ON/OFF-knappen
Fat om styreaggregatet
Før klingens hen
Vurder klingens hastighed før berøring med emnet
Slap godt af
Kig væk
Pres hårdt til og gennemfør. Undgå at stoppe utidigt
Undgå besvimelse
Stands maskinen på ON/OFF-knappen
Tag 3 dybe indåndinger
Løsn remmene og frigør emnet fra affutagen
Aftør nødtørftigt restemnet for det værste
Drej maskinen 180 grader
Indfør snarest restemnet i forbindingsstudsene. Emnet skal helt ind
Tryk FORBIND og afvent klartone
Udtag restemne
Tag en Kodimagnyl® og gerne noget beroligende
Sov en god time og bedøm tilstanden
De bør nu have afsluttet forløbet

- Tak fordi De valgte Black & Decker® Cutthroat 500™

Trine Malene Midtgaard

En ske

En kop,
en ske,
klirrende,
tiltagende,
vedvarende,
insisterende,
gentagende,
aftagende,
stilhed.

Indholdsfortegnelse

Forside af Pyt

Simon Holm Pedersen	Hustrudrøm	s. 3
Camilla Lily Pape	En harefod	s. 4
	Ud over byens kant I	s. 5
	Ud over byens kant II	s. 6
	Pause: For at kigge på dyrene	s. 7
Charlotte Yong San Gullach Büttrich	Træet i haven	s. 8
	At grenen bøjer	s. 9
Cecilie Lolk Hjort	Falk	s. 10
	Møl	s. 11
	Arbejderbi	s. 12
Louise Juhl Dalsgaard	Skyggen af en myg	s. 13
Kristian Munch	Uden titel	s. 14
Peter Kristiansen	Miele - next generation/vers. 2.0	s. 15
	Manual	s. 16
Trine Malene Midtgaard	En ske	s. 17